

Aile

Ali ÖZKANLI

SEVGİYİ YAŞAMAK

Bilge birine sorarlar. Sevginin sadece sözünü edenlerle, onu yaşayanlar arasında ne fark vardır? Bilge kişi:

— Bakın göstereyim dedikten sonra, önce “*sevgiyi dileden gönlüne indirememiş*” olanları çağırır. Onlara bir sofraya hazırlar. Biraz sonra çorbalar gelir, arkasından da boyu bir metre uzunluğunda kaşıklar. Davetliler çorbayı içmek isterler, fakat kaşıkların çok büyük olmasından dolayı bir türlü içemezler. Bir süre uğraşırlar; ama çorba içmeyi beceremeyip aç olarak sofradan kalkarlar.

Bilge kişi şimdi de “*sevgiyi gerçekten bilenleri*” sofraya çağırırım der. Yüzleri aydınlık, gözleri sevgi ile gülümseyen insanlar gelir ve sofraya otururlar. Bunlara da çorba ve yine uzun kaşıklar verilir. Buyurun

denilince her biri uzun boylu kaşıklarını çorbaya daldırıp karşısındakine uzatarak çorbalarını içerler. Böylece her biri diğerini doyurur ve Allah’a şükrederek sofradan kalkarlar.

Bilge kişi der ki:

— Kim ki hayat sofrasında yalnız kendini görür ve doymamış düşünürse o aç kalacaktır. Ve kim kardeşini düşünür ve doyurursa o da kardeşi tarafından doyurulacaktır. Sakın şunu unutmayın. “*Hayat pazarında alan değil veren kazançlıdır her zaman...*”

Sevgiyle yaşayan sevgiyle ölür. Sevgi dolu bir kalbe kavuşmak için sevgi cennetlerine adım atmaya hazır mıyız? Seven insanlar birleşik kaplar gibidir, hemen birbirine akmaya başlar, sevgi ne kadar kuvvetli ise, o ölçüde davranış diğerine yansır, aynileşme olur,

seven sevdiğinin hâline girer, sevdiğimiz insanın birçok özellikleri bizde aynen görülür. Bundan dolayı bir insan kendini tanımak istiyorsa, sevdiği kişilere yani arkadaşına, dostuna baksın. Gerçek bir dostun varsa hassas bir çiçeği, değerli bir

lirtmek için, dostluk bir ihtiyaçtır, dostumuzun kaliteli biri olmasına mı, yoksa bize yarar sağlayacak biri olmasına mı dikkat ediyoruz derler. Sevgi iki gönül arasına çekilen görünmeyen bir hattır. Sevginin önemini anlatan bir

üç adamın evinin önünde oturduklarını görür. Onları tanımaz.

— Ben sizi tanımıyorum, ama aç olmalısınız der. Lütfen içeriye gelin ve bir şeyler yiyin. Adamlar sorar:

Evin erkeği içerde mi?

Hayır der kadın. O dışarıda.

Öyleyse içeri gelemeyiz diye cevap verirler.

Akşam olup kadının kocası eve geldiğinde, kadın başından geçenleri kocasına anlatır. Git onlara söyle ben evdeyim içeri gelebilirler der. Kadın dışarı çıkar ve onları içeri davet eder. Hepimiz aynı anda içeri girmeyiz, derler. Kadın niçin giremeyeceklerini öğrenmek ister. Yaşlı adamlardan bir tanesi açıklar:

— Onun adı *zengin* der ve bir arkadaşını gösterir. Bir diğerini işaret ederek o da *başarı*, ben ise *sevgi* dedikten sonra ekler:

Şimdi içeri gir ve kocanla konuş, hangimizi evinizde istersiniz?

Kadın içeri girip söylenenleri kocasına anlatır. Adam duyunca neşelenir. Çok güzel, der. Madem öyle, zengini içeri çağıralım ve evimizi zenginlikle doldursun. Karısı itiraz eder; Canım, niçin başarıyı çağırıyoruz? Bu sırada konuştuklarını evin diğer köşesinde bulunan

elması saklar gibi saklamalısın. Gerçek dost sevdiğinin sıkıntılarına katlanabilmendir.

Büyüklerimiz önce dost, sonra yol derler. Dostluğun ve arkadaşlığın önemini be-

hikâye daha okumaya hazır mısınız?

Sevgi, Başarı, Zenginlik

Bir kadın, evinden dışarı çıkar ve uzun beyaz sakallı, yaşlı

çocukları duyar. Zıplayarak gelir ve kendi fikrini söyler. Sevgiyi çağırırsak daha iyi olmaz mı? Evimiz sevgiyle dolar! Kızımızın önerisini dikkate alalım der adam karısına. Dışarı çık ve sevgiyi bizim misafirimiz olması için davet et.

Kadın dışarı çıkar ve yaşlı adamlara sorar;

— Hanginiz sevgi ise lütfen içeri gelsin ve misafirimiz olsun. Sevgi ayağa kalkar ve eve doğru yürümeye başlar. Diğer iki yaşlı adam da onu takip ederler. Kadının şaşırması bir şekilde zengin ve başarıya sorar.

— Ben sadece sevgiyi davet ettim, siz niye geliyorsunuz? Zengin ve başarı bir ağızdan cevap verirler.

— Eğer zengini ya da başarıyı davet etmiş olsaydın diğer ikisi dışarıda kalırdı, ama sen sevgiyi davet ettin. *Sevgi* nereye giderse biz de oraya gideriz derler.

Sevenler sevdiklerini gönüllerinden ve dillerinden düşürmezler. Bir olay karşısında aynı duyguları paylaşır, âdeta iki bedende bir yürek hâline gelirler. Seven insan sevdiğine hayrandır, onu taklit etmeye başlar. Sevgiyle acılar tathlaşır, sevgiyle dertler şifa bulur, sevgi zindanları gül bahçesine çevirir, sevgi karanlığı aydınlığa döndürür, nâr (ateş) nûr olur. Sevgi ile kederler sevinç, üzüntüler neşe ve sevinç olur. Aç bir kuş, susuz bir çiçek neyse, sevgisiz

çocuk da odur. Sevgi pırıltıları yüreklerde ışıdamalıdır. “*Sevgi, evin sağ direği, saygı sol direği, güven ise evin çatısı gibidir.*” İnsanın gönlü sevgilerle dolmalı. *Sevgi Irmağı* şiirimde duygularımı şöyle dile getirdim.

meye yönelten duygudur. Sevgi ile her sorun çözülebilir. Değil insana, hayvana ve bitkiye bile sevgi ile yaklaşırsan onunla daha iyi bir iletişim kurabilirsin. Bugün kişilerin sorunlarının kaynağı sevgisizliktir. Bir çocuğa doğduğundan iti-

“Gerçek bir dostun varsa hassas bir çiçeği, değerli bir elması saklar gibi saklamalısın. Gerçek dost sevdiğinin sıkıntılarına katlanabildir.”

Gönlüme doluyor sevgi ırmağı / İplikleri yavaş yavaş çözerim / Coşkunca çağlıyor sevgi ırmağı / Sevgileri yudum yudum içerim.

Sevgisiz gönüller çorak bahçedir / Bu bahçede pembe güller yetişmez / İnsanın sevgisi umman içredir / Gönüllerde sevgisizlik gelişmez.

Sevgi, ilgi ve bağlılık göster-

baren sevgi ile yaklaşır ve her zaman karşısındakine sevgi göstermesini öğretirsek, büyüdüğü zaman çevresindekilere sevgi ile bakıp, sevgi ile davranacaktır. Sevginin öğrenildiği ilk yer aile ortamıdır. Sonra okul ve arkadaş ortamında yeshirir ve büyür. Sevgi ile büyüyen çocuklar ileride mutlu bir genç olur. Sevginin anlamını bilelim ve sevgiden uzak durmayalım.